

1. Poslouchám, jaký byste chtěli svět,
sedím stranou a trochu závidím, ó...,
pokud je tady co závidět,
vám se zdá skvělý, v tom šeru ho nevidím.

2. Generační problémy nám zestárnou,
o penzi si nesměle říkají, ó...,
úlohu já nehraju pražádnou,
tak jenom upíjím a už se ani nedivím.

R: Jiní mi život mapují,
legendou je ubrus politý,
a život hluboký jak oceán,
každý na něm sám a sám.

3. Zrození potomků je jim útěchou,
ve vínku špatné svědomí, ó...,
jen aby už nebylo pod střechou,
už se jich netýká, a tak o něm nemluví.

4. Odsuzují hlavy plné nápadů,
ubližují víc než všichni ostatní, ó...,
popelník je rázem plný dohadů,
kterým jsou všichni poplatní.

R: Hlava mi klesá únavou,
možná za to ani nemohou,
že se léty takhle promění,
a tak každý vede jen tu svou,
okouzlen tou vlastní proměnou,
říká tomu umění....